



Kaleci Şiirler



Tilki Kitap©

www.tilkikitap.com

tilki@matbumedya.com

0850 304 22 03

Yayıncı Sertifika No 28740

Genel Müdür: Emrah Çelik

Editör: Merve Gerz Arslan

Sayfa Tasarım: Senem Yıldırım

Kapak Tasarım: Senem Yıldırım

Kitappad
com

Kitaplobi
com

Kitapşeyleri
com

1. Basım, İstanbul, Eylül 2025

ISBN: 978-625-6130-23-4

Tilki Kitap Matbaa / İstanbul

Matbaa Sertifika No: 48138

Eserin tüm telif hakları yazara aittir. Yazar, bu baskı için basım-satış-dağıtım-tanıtım haklarını Tilki Kitap'a devretmiştir. Yazar, eserin kapak dahil içeriğindeki tüm materyallerin (metin, görsel öge, tablo...) yasal ve fikri sorumluluğunu kabul etmiştir. Tilki Kitap'ın kurumsal görüşü olmayabilir.

KALEÇİ ŐİRLER

Merve Gerz Arslan



1.

Herkes kaleçileri kopardım sandı
Bu sağı solu şaşırımları kaleçilerden sandı
Hocaya götürdüler okuttular beni hatırlıyorum
Küçüktüm ama aklım kaleçilerde kaldı
Yere düşmüşlerdi boynumdan
Tık tık diye çıkan sesleri de duydum
Aldım hepsini kimse bilmiyor
Boğazıma dizdim sırayla
Adlarını koya koya yutkundum
Boğulacak gibi de oldum elbette
Kimse yokken ölürmüş insan ben ölmedim
Yaş ilerledikçe kaleçileri kusmak istedim
Ama olmadı
Doktorlar bile anlamadı
Kalbimin doktoru annem
Ruhumun doktoru babam
Anlayamadı
Her korkumda kaleçileri hissettim bağıramadım
Her ağladığımda sesimi kıstılar hıçkıramadım
Beni büyüttüler pışpışlamadan
Kaleçilerin değerini pek geç anladım

2.

Bir bavul oldum
Odanın köşesinde döndürüyorum tekerimi
Dışarı çıkarılacağım gündüze geceye
Biraz merak biraz heyecan
Dolduruyorum içime
Emanet ediliyorum tanıdık tanımadık kimselere
Oradan oraya taşınıp yorgun düşünüyorum
Tozlanıp kirlenip erteleniyorum
Bir bavul oldum
Haddinden fazlasına yer vermiyorum
Parçalanıyorum eksilmeyince

3.

Bak yüzümde güller açıyor bugün
Açarken yapraklar dirilirken dallar
Sallanıyor yerinde bıraktığım yeminler
Okunmuyor gözlerimden hiçbir beddua
Dilim varmıyor gidene veda
Ve azalmıyorum dünden yarına
Bir tren geçse bu saatte
Raylarda nice senfoniler besteler
Kuşlar küsmese hiçbir bahara
Ve annem dönse yüzünü bana
Mevsimlerin huyuna giderdim
Nabza göre şerbetler şöleniyim ben
İki bardak vermişler elime
Küçüklük fotoğrafımda gördüm
Vermişler yürü demişler
Bomboş bardakları döke saça
İçleri dolu sanıp korku kaygı telaşla
Bu yaşa getirmişim
Ayaklarım mı kanıyor dersiniz
Ne güzel fırlattım o bardakları
Bilseniz imrenirdiniz

4.

Şimdi gözüme sıcak tebessümün değecek
Bir söze bin umut ettireceksin
Basamakları sayacağım
Kurtulacağım bu anı yüklü trenden
Vagonlar sıra sıra demiri dövecek
Beni sallanmayan o beyaz mendil
Senden başlayıp sırayla yine beni dövecek
Demirden güçlü o beyaz mendil